ANUL IX No. 2645 EDITIA A TREIA JOUI 26 SEPTEMBRE 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP DE LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUN
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la Casa administraţiei
In Judeţe şi Streinătate prin mandate poştale
Un an în Ţară 30 Lei; în Streinătate 50 Lei
Şase luni 15 „ „ „ 25 „
Treî lunî 8 „ „ „ 13 „

Un număr în streinătate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te rereşti Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
In BUCUREŞTI şi JUDEŢE se primesc numai la ADMINISTRAŢIE

In STREINATATE, direct numaî la administraţie şi la *toate Oficiile de Publicitate*

Anunciurî la pag. IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— leî „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „

Un număr vechiŭ 20 Banî

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 28)

NOUI MACELURI în CONSTANTINOPOL

Armata Luĭ...

Primirea demnă şi călduroasă făcută de ţara întreagă augustuluĭ meŭ oaspe şi amic, ordinea perfectă care a domnit pretutindenĭ, sprijinul adus autorităţilor Statuluĭ de toţĭ cetăţenĭĭ fără deosebire, bărbăteasca înfăţişare a iubiteĭ Mele armate, toate aceste aŭ umplut de bucurie inima mea şi m'aŭ făcut să resimt o adevărată mîndrie.
Carol.
(*Monitorul Oficial* din 24 Sept.)

Regele Carol este mulţumit. Şi de-altmintrelea cum de n'ar fi? Tămbălăul regal s'a petrecut în linişte, poporul căruia i s'a dat priveliştea gratuită a uneĭ pompe împărăteştĭ a venit ca la *comedie* să vadă pe împărat şi a amînat pe altă dată manifestarea nemulţumireĭ sale. De-altmintrelea, *poporul* adevărat nu a luat parte la această mascaradă, poporul adevărat a stat uĭtat în satele părăsite de D-zeŭ, în satele în carĭ domnesc sărăcia şi deznădejdea. Totuşĭ Carol I, a putut avea pentru un moment iluziunea că poporul îl înconjoară, că poporul alcătuĭeşte fondul acestuĭ tabloŭ plin de fast, al recepţiuneĭ luĭ Frantz-Iosef.

Şi apoĭ cum n'ar fi fericit şi mulţumit regele, cînd pentru primirea *«augustuluĭ săŭ oaspe»* n'a cheltuit nicĭ o centimă, cînd statul a plătit toate cheltuĭelile acesteĭ vizite care, regele o afirmă, nu-ĭ făcută ţăreĭ, ci luĭ personal?

Din toate punctele de vedere, *El* trebuĭe să fie mulţumit şi această mulţumire şi-o publică prin foaĭa oficială, în formă de scrisoare, către *iubitul săŭ preşedinte de consiliŭ.*

Nu avem nimica de zis în potriva acestuĭ inofensiv schimb de scrisorĭ. Imĭ aduc aminte că, cu cîte-va zile înainte de căderea luĭ Ion Brătianu, regele adresase ĭarăşĭ o scrisoare către *«iubitul săŭ preşedinte de consiliŭ»*, lucru care nu l-a impedicat ca în maĭ puţin de o săptămînă, să-l trimiţă la preumblare în chipul necuviincĭos şi neconstituţional cum a făcut-o atuncĭ cînd a chemat la putere pe D. Theodor Rosetti.

Dacă relevăm scrisoarea regeluĭ, este că în ea găsim o afirmare semeaţă, aceea că armata ţăreĭ, oştirea care a făcut pe cîmpiile bulgare gloria eĭ, nu-ĭ armata Romînieĭ, ci *armata luĭ*, a regeluĭ Carol I.

In această privinţă ar fi multe de zis şi ar fi poate de protestat contra acesteĭ uzurpărĭ de titlu, contra acesteĭ luărĭ în deplină proprietate, a unuĭ aşezămînt al statuluĭ, care prin Constituţie nu aparţine regeluĭ.

Nu e locul însă să discutăm acest lucru. Il vom face maĭ tîrziŭ. De o cam dată să luăm acest fapt, ca un ce îndeplinit şi nediscutabil.

Armata va să zică e a Luĭ.

Dacă însă forţa noastră armată aparţine regeluĭ, el este responsabil de starea acestuĭ aşezămînt şi dacă ea a devenit o groază pentru lumea civilă, dacă armata ţăreĭ este urîtă şi temută de toată lumea, dacă acolo se bate, se schingĭueşte, se ucide feciorii ţăreĭ, dacă dezertorii se numără cu miile, toată răspunderea cade asupra capuluĭ aceluĭa a cuĭ este oştirea.

Şi dacă o odioasă sentinţă s'a pronunţat în afacerea rezervistuluĭ Ţăranu, dacă sentinţa s'a dat după *ordinele de sus*, dacă s'a comis monstruozitatea ca un consiliŭ de războiŭ să se substituĭe Curţeĭ cu juraţĭ, şi dacă un delict de presă s'a judecat de nişte militarĭ, puşĭ sub ordinele superiorilor, toate aceste cad asupra regeluĭ, singurul răspunzător.

E inutil de acum să ne oprim la răspunderea celor maĭ micĭ. Armata *este a regeluĭ* şi pentru tot şi toate răspunderea nu poate fi de cît tot a stăpînuluĭ, a aceluĭa care se afirmă ca singurul şi indiscutabilul stăpîn al oştireĭ romîne.

Şi cînd zecĭ de miĭ de glasurĭ îĭ vor cere graţiarea luĭ Ţăranu, cînd liniştea palatuluĭ va fi turburată de zgomotul stradeĭ, rege Carol, va trebui să înţelegĭ că aceste glasurĭ nu-ţĭ cer nicĭ milă, nicĭ pomana uneĭ graţierĭ, că acele glasurĭ *îţĭ* decretează invinuirea ta, punerea-ţĭ ta sub acuzare pentru că aĭ făcut din oştirea romînă armata ta, şi în acelaş timp, obĭectul de oroare şi de spaĭmă al ţăreĭ romîneştĭ!

Const. Mille.

SATIRA ZILEI

Ziare umoristice

Cĭupercile cresc după ploaĭe, ĭar ziarele umoristice cînd e secetă; dovadă *Urzica*, care declară sus şi tare „că scrie pornografiĭ la adresa Coroaneĭ", precum şi *Coada Draculuĭ*, care într'un articol de fond spune:

„Este *un proverb*, amicĭ nu-ţĭ poţĭ face, dar *revalĭ* cîţĭ pofteştĭ, şi pentru ce mă rog, *asperez* la vre-o slujbă, am vre-o rudă consilier, saŭ mĭ-a făcut care-va vre-un răŭ.

„Nu sînt *suvenţionat* de nimene, n'am partid, sînt liberal *convis*, etc. N'am ananghe de nimene, nu fac compliment, sînt gata să primesc atac de la orĭ-cine, la o sută voiŭ răspunde una şi bine, cine se teme de vrăbiĭ nu seamănă mălaĭ."

Şi acuma, dacă nu veţĭ leşina de rîs, vina nu va fi a *Urziceĭ*, nicĭ a *Coadeĭ Draculuĭ* de la Galaţĭ. *Jurnaliştiĭ* aŭ făcut ce aŭ putut săracĭĭ, aŭ profitat de libertatea preseĭ, aŭ profitat de răbdarea hîrtieĭ, aŭ profitat de invenţia luĭ Guttenberg; ĭar dacă n'aŭ ştiut să profite şi de binefacerile celor patru clase primare, vina e numaĭ a providenţeĭ.

Adică cum, dacă a putut ajunge Palladi ministru, de ce n'ar fi putut absolvi patru clase primare şi *confraţiĭ* meĭ de la *Coada Draculuĭ* şi de la *Urzica*?

Vax.

TRADATORUL STURDZA

Declaraţiunile făcute de către D. Sturdza corespondentuluĭ ziaruluĭ Pester Lloyd, *sînt complectate prin alte declaraţiunĭ, prin acelea pe carĭ contele Goluchowsky le-a făcut reprezintantuluĭ ziaruluĭ maghiar* Egyetértés.

Din aceste multiple afirmărĭ şi declarărĭ se vede, în mod lămurit, că bănuelile noastre aŭ fost întemeĭate şi că, în adevăr, vizita împăratuluĭ Frantz-Iosef nu va avea consecinţe satisfăcătoare de cît pentru Ungurĭ.

Răspunzînd întrebărilor ziaristuluĭ pestan, Dimitrie Sturdza a găsit cu cale să acopere de laude pe politicianiĭ Ungurĭ, ceĭ maĭ cunoscuţĭ duşmanĭ aĭ Romînilor; ĭar despre Romîniĭ asupriţĭ, despre Ardelenĭ, în numele cărora jura pînă maĭ erĭ, n'a găsit cu cale să spuĭe un singur cuvînt.

La rîndul săŭ, contele Goluchowsky a spus ziaristuluĭ de la Egyetértés *cum că, după părerea sa,* **Romîniĭ ardelenĭ carĭ agită chestia naţională, sînt nişte aventurierĭ politicĭ.** *Pe de altă parte, ziarul maghiar — care este unul dintre cele maĭ şoviniste şi maĭ duşmane Romînieĭ — se declară foarte mulţumit cu politica conteluĭ Goluchowsky.*

Acest ziar spune că „Ungurii nu vor regreta că încrederea regeluĭ lor a ales pe contele Goluchowsky să ocupe acel post plin de răspundere; ĭar maĭ departe adaugă că „de la moartea conteluĭ Andrassy, Austro-Ungaria n'a avut un ministru de externe atît de energic ca contele Goluchowsky, care face o politică potrivită intereselor Ungarieĭ".

Socotim că acest limbagiŭ e foarte elocuent.

Cînd ceĭ maĭ şovinĭ maghiarĭ se declară mulţumiţĭ, cînd, pe de altă parte, contele Goluchowsky declară în public că agitatoriĭ Romînĭ din Ardeal sînt nişte **aventurierĭ politicĭ**, *şi cînd, în acelaş timp, primul ministru al Romînieĭ face demonstraţiunĭ de prietenie şi dragoste pentru şefiĭ persecutorilor Romînilor de peste munţĭ, ne putem închipui carĭ vor fi urmările viziteĭ luĭ Frantz-Iosef.*

Şi în acelaş timp putem repeta, cu mîna pe conştiinţă: Da, Dimitrie Sturdza este un mizerabil trădător

Dragoş.

Năzdrăvăniile zileĭ

Sturdza şi chestiunea naţională

Mitiţă urmărit de umbra chestieĭ naţionale, ĭată subĭectul ilustraţieĭ de sus.

Imaginaţia desenatoruluĭ nostru a întrecut toate aşteptările, a întrecut aşteptările tiragĭuluĭ, a întrecut aşteptările D-luĭ director, a întrecut chĭar aşteptările, opoziţieĭ care aşteaptă cu dor şi cu foc să devie guvernamentală.

Vestita umbră a luĭ Banco a rămas zero pe lîngă Baba Hirca chestieĭ naţionale, care, învăluită într'un maldăr de nourĭ, goneşte pe Mitiţă şi ha! ha! ha! să-ĭ vîre ghĭarele în chică.

Eŭ unul, propun ca să se expuĭe această gravură la viitoarea expoziţie a pictorilor noştri,— independenţĭ saŭ dependenţĭ— şi să i se acorde autoruluĭ premiul I cu cunună şi cu muzică la studiŭ şi la conduită.

Vardalabum.

Nouĭ măcelurĭ în Constantinopole

Din Constantinopole ni se scrie că Vinerĭ noaptea aŭ avut loc nouĭ măcelurĭ la Stambul.

Aceste măcelurĭ aŭ fost provocate astă-dată de vre-o cîte-va sute de studenţĭ în teologie turcĭ, numiţĭ softale, carĭ proĭectaseră detronarea sultanuluĭ şi căutaŭ să intre noaptea în palatul din *Yldizkiosk.*

Sultanul prinse însă de veste şi ordonă trupelor să înconjure şi să omoare pe toţĭ aceştĭ studenţĭ revoluţionarĭ. Aceasta se şi întîmplă Vinerĭ noaptea, căcĭ softalele fură ucise de soldaţĭ.

Aceste softale, înainte de a pleca spre palatul sultanuluĭ, aŭ lipit afişe revoluţionare pe zidurile moscheelor principale, unde turcii îşĭ spală mîĭnile şi picĭoarele. Aceste manifeste, scrise cu cerneală roşie şi pe pĭele de oaĭe, sînt un apel către musulmaniĭ credincĭoşi luĭ Mahomed, ca să omoare pe toţĭ creştiniĭ, inclusiv ambasadoriĭ marilor puterĭ.

Manifestele aŭ fost toate confiscate, dar omorîrea celor cîte-va sute de studenţĭ turcĭ, a produs o iritaţiune teribilă printre musulmanĭ, ceea ce măreşte panica între creştinĭ.

V.

REFECURI

Incă o călcare de lege

Am denunţat zilele trecute, cum că direcţiunea căilor ferate, în dispreţul legeĭ de comptabilitate generală a Statuluĭ, a concedat uneĭ fabricĭ necunoscute din Germania, construirea de docurĭ plutitoare, pentru suma de **şease sute miĭ leĭ.**

Legea despre care vorbim maĭ sus este cunoscută; ea prevede că nicĭ o antrepriză şi nicĭ o furnitură nu pot fi acordate fără o licitaţiune în regulă, pentru care termenele sînt fixate riguros tot prin această lege. Eĭ bine, direcţiunea căilor ferate şi-a închipuit că legea comptabilităţeĭ Statuluĭ nu a fost făcută şi pentru dînsa, şi şĭ-a maĭ închipuit că independenţa de care se bucură îĭ dă dreptul să-şĭ bată joc de formele pe carĭ trebuĭe să le respecte în mod obligatoriŭ.

In cazul de faţă, se vorbeşte însă, că ar fi vorba ĭarăşĭ de *o celebră afacere a unor persoane influente din Ocultă*, carĭ aŭ stăruit să nu se publice licitaţiune, ci să se dea lucrarea prin bună învoĭală.

Afacerea fiind pusă la cale, direcţiunea căilor ferate făcu un referat consiliuluĭ de miniştri, cerînd aprobarea comandeĭ, ĭar pe lîngă acest referat, alătură o încheĭere a uneĭ comisiunĭ de ingine rĭ, prin care se arăta că singura casă, cea favorizată, era specială în facerea de docurĭ plutitoare.

Or, această afirmare este o uĭmitoare inexactitate, căcĭ nu numaĭ în Germania, dar în Franţa, în Anglia, în Belgia, în America sînt o mulţime de case— peste o sută în total — carĭ se ocupă cu asemenea lucrărĭ. Ceva maĭ mult, în momentul cînd direcţiunea căilor ferate dedea întreprinderea prin bună învoĭală, reprezintantul uneĭ marĭ case din Germania aştepta în Bucureştĭ, pentru ca să se prezinte la licitaţiunea pe care, credea el, căile ferate trebuĭaŭ să o anunţe.

Dar lucrul s'a făcut în familie, direcţia căilor ferate a călcat legea comptabilităţeĭ, după aceea a raportat un neadevăr consiliuluĭ de miniştri; ĭar acesta, cu o uşurinţă şi o grabă foarte suspectă, a aprobat aceea ce noĭ afirmăm a fi o călcare de lege, aceea ce alţiĭ pretind că este un noŭ gheşeft.

Voiŭ reveni asupra afacereĭ.

Ciocănaş.

Altă pacoste

De abia am scăpat de tămbălăul împărătesc şi ĭată că sîntem ameninţaţĭ de o nouă vizită, de astă-dată regească. Alexandru, tînărul rege al Serbieĭ, simte necesitatea de a da o vizită regeluĭ nostru şi la 18 Octombrie vom avea neplăcerea de a vedea Capitala ţăreĭ împodobită din noŭ după gustul luĭ Melissiano, nouĭ cheltuielĭ făcute, trupele chemate ĭarăşĭ în Capitală şi se va repeta mascarada care am văzut-o acum cîte-va zile.

Cînd a sosit împăratul Austrieĭ, noĭ am zis că dacă e vorba de o simplă politeţă, cheltuĭelile trebuiesc făcute de regele, care primeşte această vizită. Ni se spunea însă de foile reptiliane, că acest eveniment are o însemnătate politică, că vizita e făcută „ţăreĭ", nu luĭ Carol I personal şi ca atare Romînia, nu regele eĭ trebue să primească pe suveranul vecin.

Nu tot aceeaş obĭecţiune nĭ se poate face azĭ. Nu-ĭ nicĭ un interes politic la mijloc. Serbia nu face parte din tripla alianţă. E pur şi simplu o politeţă care o face un rege tînăr unuĭ rege bătrîn, cu care s'a întîlnit la inaugurarea Porţilor de Fier.

Lucrurile fiind ast-fel, regele Carol, bogătaşul rege, poate să-şĭ scoată din lăzile luĭ de fier, baniĭ necesarĭ cu carĭ să-şĭ primească pe tînărul luĭ oaspe. Ţara este prea săracă, ţărănimea este ameninţată cu foametea din cauza lipseĭ de porumb şi ar fi odios lucru ca după ce atâţia banĭ s'aŭ aruncat pe gîrlă cu ocaziunea viziteĭ împăratuluĭ Austrieĭ, să se cheltuĭască, în chip nefolositor, nouĭ sume stoarse din sudoarea de sînge a poporuluĭ romîn.

Sfinx.

Dizolvarea Camereĭ maghiare

Impăratul şi Banffy

Primul ministru ungar, baronul Banffy, a obţinut în fine dizolvarea Camereĭ de deputaţĭ din Pesta.

Impăratul Frantz-Iosef s'a opus la început dizolvăreĭ, voind ca maĭ întîĭ Camera să voteze reînoirea compromisuluĭ austro-ungar, căcĭ nu îĭ convenea, ca agitaţiunele electorale să aibă ca scop acest compromis care e baza imperiuluĭ.

Nu tot acelaş era interesul D luĭ Banffy şi al partizanilor săĭ, carĭ, ştiind că la urma urmelor tot vor trebui să se supună cererilor austriace şi să voteze compromisul în condiţiunĭ dezavantagioase Ungarieĭ, voĭaŭ să facă alegerile de Cameră maĭ bine înainte, de cît în urma reînoireĭ compromisuluĭ, căcĭ de nu, actualul guvern ungur, s'ar fi expus la o cădere sigură, din cauză că conservatoriĭ ar fi denunţat pe liberalĭ ca pe nişte trădătorĭ de patrie.

Recompensa

Impăratul Frantz-Iosef ţinînd dar compt de acest interes al liberalilor ungurĭ, le acordă dizolvarea, asigurîndu-şĭ însă ca recompensă promisiunea baronuluĭ Banffy, de a lucra în chestiunile naţionale în bună înţelegere, saŭ maĭ bine zis, sub conducerea conteluĭ Goluchowsky.

Ast-fel, Camera maghiară a fost dizolvată şi nouile alegerĭ fixate după vre-o treĭ săptămînĭ.

Nouile alegerĭ în Ungaria vor avea dar loc în cursul luneĭ Noembrie.

Aceste alegerĭ vor prezinta puţin interes, căcĭ şi de astă-dată guvernul maghiar va întrebuinţa aceleaşĭ mijloace ca şi în trecut spre a-şĭ compune o majoritate servilă.

Rezultatul alegerilor

După cît se poate de acuma prevedea, guvernul va reuşi în aceste alegerĭ, din cauza discordieĭ care domneşte în sînul partidelor din opoziţie.

Guvernul va avea de luptat numaĭ în contra conservatorilor, aşa că viitoarea Cameră maghiară va fi compusă numaĭ din liberalĭ şi vre-o cîţĭ-va conservatorĭ.

Aceste două partide, carĭ nu diferă de cît prin nume, vor vota dar noua lege electorală care va fi supusă viitoareĭ Camere şi de care depinde în mare parte diferitele chestiunĭ naţionale din Ungaria.

Val.

DIN LUMEA DURERILOR

Un orb filozof.—Distracţiile orbilor. — Orbiĭ şi muzica. — De la lumină la întunerec.—Orbĭ celebri.— Visul, iubirea şi gelozia la orbĭ.

Federaţiunea orbilor belgienĭ, atît de interesantă şi atît de demnă de simpatiile inimilor impresionabile, dă, la diferite epoce, concerte, al căror produs servă a îndulci mizeria celor maĭ nenorocițĭ dintre nenorociţiĭ lipsiţĭ de vedere.

Cu ocaziunea unuĭ asemenea concert, D. Van Neck, casierul Federaţiuneĭ, a fost interviewat de către un ziarist belgian asupra curiozităţilor, avantagielor şi... asupra ororilor situaţiuneĭ unuĭ orb.

— Istoria D-tale? — întrebă ziaristul pe Van Neck.

— Foarte tristă. Aveam zece anĭ; urmam încă la şcoală. Intr'o zi, nu ştiŭ din ce pricină, mi se împăĭenjini vederea. In zadar m'am plîns, în zadar am spus suferinţa mea părinţilor. Nimenĭ nu voĭa să-mĭ dea crezare. Treĭ săptămînĭ se scurseră... eram orb. Apoĭ m'am instruit singur, căutînd în acelaş timp să învăţ arta de „a suferi". Deviĭ aşa de repede filozof în nenorocire!.... Şi-apoĭ, nu sîntem noĭ, orbiĭ, maĭ fericiţĭ de cît paraliticiĭ? Cel puţin, eŭ pot merge, şi mĭ-e de ajuns un baston pentru a întîmpina obstacolele ce mĭ-ar baricada mersul. Dar un paralitic?...

*

— Cele-l'alte simţurĭ vă sînt dezvoltate? întrebă ziaristul.

— Orbul are auzul şi pipăitul foarte puternice. Cu mîna ne slujim, cu mîna pipăim, cu ea recunoaştem obĭectele, cu ea vedem. Ast-fel, în federaţia noastră, toţĭ orbiĭ sînt lucrătorĭ. Uniĭ sînt chĭar acordorĭ şi profesorĭ de piano. Marea crimă a societăţeĭ e că nu vrea să creadă în dispoziţiunile noastre pentru lucru, de şi din mîĭnile orbilor ĭes minunĭ de eleganţă şi soliditate. Şi ĭată de ce atîţia mizerabilĭ descuraĭaţĭ, îşĭ expun nemernicia şi ruşinea la uşile vre-uneĭ biserici, solicitînd din vîrful buzelor mila celor carĭ trec pe lîngă dînşiĭ şi blestemîndu-ĭ în adîncul conştiinţeĭ dacă nu se îndură să le azvîrle din prisosul lor. Pus la lucru, orbul va produce maĭ mult de cît cel care vede: nu e lipsit el oare de cea maĭ mare sursă a distracţiilor: vederea?

Dar să nu crezĭ că noĭ nu ne putem distra, cînd simţim nevoĭa distracţieĭ. Cărţile de joc, Dominul, — ne sînt tot aşa de plăcute, ca şi D-voastră. Fireşte că pentru a le putea întrebuinţa, ele sînt anume făcute; pipăitul ne serveşte să le cunoaştem,—şi sînt foarte rare cazurile cînd ne-am putea înşela. Tot aşa în ce priveşte scrierea; scriem ca şi D-voastră, cu deosebire că noĭ ne servim de o maşină, foarte simplă de-altmintrelea, care ne călăuzeşte condeĭul pentru a putea scrie drept.

*

— Dar în ce priveşte muzica? întrebă ziaristul pe D. Van Neck.

— Cea maĭ mare parte dintre orbĭ are darul particular de a reţine şi a judeca admirabil o bucată muzicală. Ne avînd ochĭ, eĭ ascultă cu o atenţiune pe care nicĭ odată nu o vor putea avea ceĭ cu vedere.

Orbiĭ carĭ sînt adevăraţĭ amatorĭ, nu pĭerd nicĭ una din delicateţele melodieĭ.

Lucru de necrezut: s'a văzut un orb care, pe dată ce se întorcea acasă, recopia textual, fără nicĭ o greşală, ceea-ce auzise. Orbiĭ însemnează notele prin literele: d, e, f, g. h, i, y.

Urechĭa unuĭ orb inteligent e aşa de bine condiţionată, în cît, dacă puĭ pe o masă maĭ multe pahare şi atingĭ pe unul din ele, orbul e în stare să-ţĭ arate paharul care a sunat,— şi nicĭ-odată nu va greşi.

Această uĭmitoare dispoziţiune îĭ face să prefere plimbarea din oraşe, plimbăreĭ de la ţară. In oraşe, zgomotul trăsurilor şi paşiĭ trecătorilor îĭ feresc de orĭ-ce accident; tăcerea îĭ omoară.

Obicĭnuinţa devenind puternică, eĭ ajung să parcurgă stradele, să se oprească la cutare saŭ la cutare casă; dar vaĭ de eĭ dacă vr'un incident le stînjeneşte tensiunea spirituluĭ sînt incapabilĭ de a se maĭ regăsi!

*

— Incercaţĭ vre-o impresiune trecînd de la lumină la întunerec?

— Orbiĭ din naştere nu simt absolut nimic. Un fulger nu-ĭ face nicĭ măcar să clipească din ochĭ; numaĭ trăznetul le poate da de veste cînd s'apropie vr'un uragan.

— Ţĭ-aducĭ aminte de niscaĭ-va orbĭ celebri? întrebă ziaristul.

— Da! şi încă de mulţĭ. Dubois fu un muzician admirabil şi un excelent compozitor. C... de şi orb, conduce una din cele maĭ apreciate fanfare bruxeliene. V... compunea, cînta şi îşĭ vindea el însu-şĭ producţiunile prin Bruxelles, Liège saŭ Namur! Borge a fost mult timp organist la Finistère. Avea un special talent de-a acorda orgile.

Bovy, orb de treĭ anĭ, face capo-d'opere din sîrmă: coşurĭ de fructe, panere, coşuleţe de florĭ, etc...

—Cum ajung uniĭ să rămînă orbĭ? Poţĭ să-mĭ spuĭ ceva în această privinţă? zise ziaristul.

— Intrebaţĭ pe savanţĭ!... răspunse Van Neck.

*

— Orbul visează?... şi cum?

— La mine, care am avut vedere odinioară, imaginaţiunea funcţionează aşa cum trebuĭe: objectele se prezintă în proporţiunĭ fireştĭ.

Orbul din naștere nu-șĭ închipuĭește de cît obĭectele ce a pipăit. Despre culorĭ, n'are nicĭ o ideĭe. Pentru el, totul ĭa o culoare nehotărîtă, uniformă,— maĭ tot-d'a-una de un negru întunecos.

— Orbul ĭubește?...

— Sîntem oamenĭ ca toțĭ, și— așa fiind — nu disprețuim plăcerile. Iubirea noastră însă, e maĭ puternică și maĭ neschimbăcioasă ca a D-voastră. Pe lîngă aceasta, noĭ simțim în dragoste maĭ multă plăcere de cît muritoriĭ cu vedere, căcĭ nu putem găsi defectele pe carĭ le găsește cel cu ochiĭ sănătoșĭ...

— Orbul e, decĭ, gelos, odată ce ĭubește?

— Mult. Și exemple sînt destule.

Un orb, care ĭubia pe-o femeĭe, — zise D. Van Neck — își pusese în gînd să arunce în aĭer pe rivalul săŭ, împreună cu toțĭ prieteniĭ cu carĭ acesta mergea la o serbare. Complotul însă a fost descoperit, ĭar orbul—condamnat la moarte.

*

Cea din urmă întrebare pusă de ziaristul belgĭan a fost:

—Ce lucru vă amărăște maĭ mult existența?

—Cruzimea copiilor de pe stradă. Dar eĭ își plătesc păcatul, ușurînd, prin cîte-o bucată de pîĭne, foamea multora dintre ceĭ șease miĭ de orbĭ din Belgia.

Rug

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din corespondența luĭ *Chițibuș* cu cetitoarele sale)

Uneĭ necunoscute

Imĭ scriĭ că eștĭ nevasta unuĭ prieten al meŭ și că țĭ-am căzut *tronc* la inimă. Nu știŭ dacă nu amîndouă aceste afirmațiunĭ sînt neadevărate. Una însă este sigur în afară de adevăr. Nevasta unuĭ prieten? Dar *Chițibuș* are mîndria să afirme că nu are nicĭ un prieten și ca atare este greŭ să fiĭ nevasta cuĭ-va care nu există. Veĭ fi vorbind poate de unul din sutele și miile de ingșĭ cărora le strîng mîna, cu care petrec o oră pe lună saŭ pe an, cu care sînt *per tu*, dar care nu pot să-șĭ atribuĭe epitetul de *prieten*. Prin urmare soția unuĭ amic nu poțĭ fi. A unuĭ cunoscut probabil, și a unuĭ cunoscut care în limbagiul curent se numește pe nedrept prieten.

Această cestiune fiind lămurită, să trecem la a doua parte, a *tronculuĭ* ce țĭ-am căzut la inimioara matale.

Nu te cunosc și cred că nu veĭ fi urîtă, căcĭ de! cînd facĭ cuĭ-va asemenea declarațiĭ, le facĭ cu gînd că vor fi primite și atuncĭ gîndește-te la trista situațiune a uneĭ femeĭ, cînd la o întîlnire, amantul o ĭa la sănătoasă, ca și cum ar fi văzut pe mama păduriĭ.

Va să zică probabil că eștĭ nostimă și țĭ-a venit gustul să împodobeștĭ cu oare-carĭ coarne fruntea *amiculuĭ meŭ*. Pentru aceste operațiunĭ îțĭ trebuĭe un *corespondent*, cum zic *Englezii*, și m'aĭ ales dintre atîția tocmaĭ pe mine. Alegerea mă onorează, dar nu mă tentează de loc. Eŭ, draga mea necunoscută, sînt om foarte prozaic și liniștit de felul meŭ. O aventură cu o femeĭe măritată tot-d'a-una poate avea ca epilog un duĭel, o surprindere în flagrant delict; aceste întîlnirĭ sînt aș putea zice, instantanee, pline de frică și de precauțiunĭ carĭ pentru un om *comod* și cu tabĭet ca mine, nu fac multe parale.

Și apoĭ, necunoscuta mea, maĭ este și altă pĭedecă. Nu voĭ să roșesc cînd voĭ fi nevoit să strîng mîna *amiculuĭ* meŭ, nu aș voi să mă simt încurcat la vre-o aluziune inconștientă și nevinovată din parte-ĭ, nu voĭ să am pe conștiință un divorț și maĭ pe sus de toate m'aș simți odios ca să-mĭ calce picĭorul în casa omuluĭ a căruĭ soție este amanta mea.

Toate aceste, firește, sînt ideĭ demodate, pare că nu sînt în concordanță cu *scepticismul* și *blazarea* luĭ *Chițibuș*. Cu toate aceste, așa este. A rămas în mine un fond de cinste care mă face de multe orĭ să am aĭerul ridicol al luĭ Iosef scăpînd din mîĭnele D-neĭ Putifar!

In cazul tăŭ, necunoscuto, prefer să fiŭ ridicol, de cît să mă cred odios.

Chițibuș.

Rusia și Romînia

VIENA, 24 Septembrie.—*Corespondența Politică* află din Petersburg că întrevederea suveranilor Austro-Ungarieĭ, Romînieĭ și Serbieĭ n'a cauzat nicĭ o neliniște în opinia publică rusească.

Vizita țaruluĭ la Viena, a adus o încredere desăvîrșită în intențiunile pacĭnice ale Austro-Ungarieĭ.

In Rusia nu se vede în această întrevedere de cît constatarea solemnă a terminăreĭ uneĭ opere însemnate pentru statele dunărene.

Țarul și regele Grecieĭ

PARIS, 24 Septembrie. — După știrĭ din Copenhaga, regele Grecieĭ care a și avut deja o întrevedere la Bernsdorff cu țarul asupra cestiuneĭ din Orient, va avea o a doua întrevedere cu țarul la Paris, după ce acest din urmă va fi avut o conferință cu oameniĭ de stat francezĭ.

CRONICA

Noŭ sistem de învățămînt

Toate știrile relative la retragerea D-luĭ Poni de la ministerul instrucțiuneĭ publice, sînt lipsite de orĭ-ce temeiŭ. D. Poni va rămîne ministru și încă ministru dintre ceĭ nedecorațĭ, ceea-ce e o onoare pentru D-sa, de oare-ce știut e că nu spițerul a refuzat tinicheaua, ci împăratul a bine-voit să nu ĭ-o dea.

Belferul e menit a face o modificare radicală a întreguluĭ nostru sistem de învățămînt, modificare bazată pe o nouă teorie a doctoruluĭ Schuschuy, care a descoperit că din cauza vechĭuluĭ sistem, aproape jumătate din elevĭ daŭ semne de degenerare.

După această teorie, eleviĭ nu vor maĭ munci acasă, adică nu vor maĭ citi lecțiile de loc.

In școală se va introduce pe o scară întinsă și în mod obligatoriŭ: exercițiĭ de gimnastică de la 8—9 și jum., în toate zilele de lucru; jumătate de oră repaus; de la 10—11 jocurĭ de tot felul; de la 11—12 înotat de înădușeală.

Pînă la două ceasurĭ: stasis.

De la două pînă la patru ore, excursĭunĭ pe drumul către școală, la Opler, la Bragadiru, la Luther și pe la Crucea de piatră.

In loc de dascălĭ, se vor numi în școală numaĭ medicĭ, ĭar examene la sfîrșitul anuluĭ vor da învățătoriĭ... de pe la sate.

Pentru a prezida la inaugurarea acestuĭ noŭ sistem, cerîndu-se un spițer, D. Poni era de maĭ nainte destinat. O dată și o dată îĭ va urma la minister un maseur, dacă va maĭ dura regimul.

Bao.

Țarul la Paris

Sosirea

PARIS, 24 Septembrie.—Majestățile lor ruseștĭ aŭ sosit la 10 ore și aŭ fost primite în sunetele imnuluĭ rusesc și ale Marsilliezeĭ. S'a tras o salvă de 101 tunurĭ, pe cînd mulțimea striga: Trăĭască țarul! Trăĭască Republica! Țarul purta uniforma de colonel de artilerie rusească și marele cordon al Legiuneĭ de onoare.

La sosirea trenuluĭ eraŭ înșirațĭ pe peronul găreĭ membriĭ ambasadeĭ Rusieĭ, miniștriĭ, bĭurourile celor două Camere, bĭuroul consiliuluĭ municipal, archiepiscopul de Paris și generaliĭ Davourt și Saussier.

După prezintărĭ, D. Faure a oferit brațul țarineĭ avînd la dreapta sa pe țarul care a trecut în revistă compania de onoare a gardeĭ republicane.

Uralele

Cînd cortegiul s'a urcat în trăsură, mulțimea a scos urale imense și a aclamat pe țarul, țarina și pe D. Faure. Țarul a mulțumit publiculuĭ salutînd militărește; țarina înclinînd capul în mod grațios, ĭar D. Faure saluta cu pălăria.

Garda

Cele 15 trăsurĭ ale cortegĭuluĭ sînt escortate de spahiĭ vînătorĭ din Africa și garzĭ-republicanĭ precedațĭ de șefĭ-arabĭ.

In prima trăsură ĭaŭ parte: Țarul, țarina purtînd o toaletă albă garnisită cu blană, și în fața lor D. Faure.

Pe străzĭ mulțimea este imensă. Casele, balcoanele, terasele, arboriĭ și felinarele sînt încărcate cu lume. Cortegiul trece pe lîngă arcul de triumf și coboară Avenue des Champs Elysées, care oferă o priveliște minunată. Mulțimea strigă: Trăĭască țarul! Trăĭască împăratul! Trăĭască Republica! Trăĭască Franța! și agită batiștele și pălăriile. In dosul garduluĭ agenților și trupelor, spectacolul este de nedescris.

La ambasadă

La sosirea lor la ambasada rusească, țarul surizînd salută pentru ultima oară militărește și țarina se înclină în mod grațios în fața acestuĭ spectacol.

La ambasada rusească fîlfîĭe drapelul personal al țaruluĭ.

Majestățile lor ruseștĭ sînt primite în marea sală a ambasadeĭ în sunetul imnuluĭ rusesc de D. și D-na de Mohrenheim carĭ, înconjurațĭ de personalul ambasadeĭ, le oferă pîĭnea și sarea.

Țarul și Felix Faure

Țarul se întreține apoĭ cîte-va minute cu D. Faure, spunîndu-ĭ cît de mult țarina și dînsul sînt mișcațĭ de călduroasa primire ce li s'a făcut în Franța și ce impresiune adîncă simt amîndouĭ.

D. Faure a părăsit ambasada la 11 ore 20 m. și mulțimea ĭ-a făcut o ovațiune călduroasă.

Doamnele Faure

PARIS, 24 Septembrie. — D-na și D-șoara Faure aŭ sosit la ora 1 și jum. la reședința imperială ca să facă vizită majestăților lor ruseștĭ. Intrevederea a ținut un sfert de oră.

PARIS, 24 Septembrie.—Majestățile lor ruseștĭ s'aŭ dus la 2 ore la biserica rusească, unde se aflaŭ deja ambasadorul, ambasadoarea și personalul ambasadeĭ.

Intoarsă la ambasadă, țarina a primit vizita D-neĭ Carnot.

PARIS, 24 Septembrie. — După vizita sa la biserica rusească, țarul s'a dus la Eliseŭ, unde D-nul Faure îl aștepta pe peron, înconjurat de casa sa militară. După ce 'șĭ-aŭ strîns mîna în mod amical, ceĭ doĭ șefĭ de Stat s'aŭ retras într'un salon, unde aŭ avut o întreținere particulară care a ținut 20 de minute.

Apoĭ a avut loc prezentarea miniștrilor, apoĭ în sala mare de serbărĭ, recepțiunea senatorilor și a deputaților în număr de peste 500. D-nul Faure a exprimat țaruluĭ mulțumirea sa că poate să-ĭ prezinte pe membriĭ parlamentuluĭ. Din partea sa, țarul a răspuns că este fericit că se găsește în mijlocul aleșilor națiuneĭ.

Archiepiscopul de Paris, generaliĭ și funcționariĭ înalțĭ aŭ fost prezintațĭ în alte saloane.

La ambasada rusă

Țarul s'a întors apoĭ la ambasada rusească, unde nunțiul apostolic ĭ-a prezintat corpul diplomatic. Țarul a primit apoĭ pe ambasadorul englez, pe miniștriĭ danez și grec în audiență particulară, ca reprezintanțĭ aĭ caselor cu care se înrudește.

*

Țarul a făcut să se remită D-lor Meline, Loubet, Brisson și Hanotaux, marea cruce a ordinuluĭ Sf. Alexandru Newsky.

Suveraniĭ rușĭ s'aŭ dus la 7 ore la prînzul de la Eliseŭ, oferit de D-nul Faure. Eĭ eraŭ escortațĭ de cuirasierĭ și ofițerĭ superiorĭ călărĭ. Străzile eraŭ iluminate în mod minunat.

Banchetul

Sala banchetuluĭ de la Eliseŭ este ornată cu gobeline și luminată cu 20 de policandre marĭ. Muzica gardeĭ republicane cîntă în timpul meseĭ.

Prînzul numără 225 de tacîmurĭ. Masa de onoare, 18. Impăratul și președintele Republiceĭ sînt la mijloc; împărăteasa este alăturĭ de D-nu Faure și țarul are lîngă dînsul pe D-na Faure.

Maĭ ĭaŭ încă parte la masa de onoare D-niĭ Loubet, Brisson, D-na Brisson, generalul prinț Woronzow-Daschkoff, D-na Loubet, D-nu Méline, principesa Galitzin, D-nu de Mohrenheim, D-na Méline, generalul Richter, D-na Barthret, D-nu Schichkin, D-na de Mohrenheim, D-nu Hanotaux, prințul Orlow și D-nu Darlan, ca președinte al consiliuluĭ.

Discursul președinteluĭ

In discursul săŭ, președintele Republiceĭ s'a exprimat în acești termenĭ: „Primirea ce a salutat intrarea majestățeĭ voastre în Paris, ĭ-a dovedit sinceritatea sentimentelor a căreĭ expresiune am ținut să o primească punînd picĭorul pe pămîntul Republiceĭ. Prezența majestățeĭ voastre printre noĭ, a încheĭat în aclamațiunile unuĭ popor întreg, legăturile ce unesc cele două țărĭ într'o activitate armonioasă și într'o încredere mutuală în destinele lor. Unirea unuĭ imperiŭ puternic și a uneĭ Republice laborioase, aŭ putut să exercite deja o acțiune bine-făcătoare asupra păceĭ lumeĭ.

Intărită printr'o fidelitate dovedită, această unire va continua să răspîndească peste tot fericita sa influență. Interpret al națiuneĭ întregĭ, reînoĭesc majestățeĭ voastre urările ce facem pentru mărirea domnieĭ sale, pentru fericirea m. s. împărătăse și pentru prosperitatea vastuluĭ imperiŭ ale căruĭ destine sînt în mîĭnele majestățeĭ voastre. Fie-mĭ permis să maĭ adaug cît de mult a fost mișcată Franța, de graba cu care majestatea sa imperială a bine-voit să satisfacă dorințele sale. Grațioasa sa ședere va lăsa în țara noastră o amintire neștearsă. Ridic paharul meŭ în onoarea m. s. împăratuluĭ Nicolae și a m. s. împărăteseĭ Alexandra Feodorowna".

Răspunsul țaruluĭ

Impăratul a răspuns; „Sînt adînc mișcat de primirea ce ni s'a făcut împărăteseĭ și mie în acest oraș mare al Parisuluĭ, sorginte a atîtor geniĭ, atîta gust și atîta lumină. Credincios nenumăratelor tradițiunĭ, am venit în Franța pentru a saluta în D-voastră, Domnule președinte, pe șeful uneĭ națiunĭ cu care ne unește niște legăturĭ așa de prețioase. După cum ațĭ spus șĭ D-voastră, această unire, prin constanța sa, nu poate să aĭbă de cît cea maĭ fericită influență. Vă rog, Domnule președinte, să fițĭ interpretul acestor sentimente pe lîngă Franța întreagă. Mulțumindu vă pentru urările exprimate pentru împărăteasa și pentru mine, beaŭ pentru prosperitatea Franțeĭ și ridic paharul meŭ în onoarea președinteluĭ Republiceĭ Franceze".

Un incident

PARIS, 24 Septembrie.—La sosirea suveranilor la biserica rusească, s'a produs un incident. Caiĭ înhămațĭ la trăsură à la Daumont, în care se aflaŭ țarul și țarina, s'aŭ speriat și s'aŭ încurcat între hățurile lor. Impărăteasa s'a atins cu obrazul de crăcile arborilor. Cortegiul a avut multă cazna ca să se reformeze și s'aŭ produs cîte-va înghesuelĭ în mulțime.

In trăsura în care luasera loc suveraniĭ rușĭ, pentru a merge la biserică, era un coș minunat cu trandafirĭ.

In tot timpul mersuluĭ cortegiuluĭ, peste tot răsuna strigătele frenetice de: Trăĭască Rusia! trăĭască împăratul! trăĭască împărăteasa!

Trăsura suveranilor era excortată de un escadron de cuirasierĭ, aceĭea ale suiteĭ, de dragonĭ.

Toastul țaruluĭ

PARIS, 24 Septembrie.—La sosirea suveranilor rușĭ s'aŭ produs cîte-va accidente. Cîți-va indivizĭ aŭ căzut de pe arborĭ și cîte-va femeĭ aŭ leșinat.

PARIS, 24 Septembrie. — Maĭ multe orașe din Franța sînt decorate și iluminate cu ocazia sosireĭ suveranilor rușĭ.

Dacă se judecă după cîte-va conversațiunĭ particulare, pare că toastul țaruluĭ a produs o impresiune cam rece.

MOFTURI

Misiĭ, comisiĭ, comision

Toate marile evenimente pe carĭ le înregistrează istoria omenireĭ sînt caracterizate prin treĭ cuvinte.

Cînd vorbeștĭ de Nabucodonosar, îțĭ vin imediat în minte cele treĭ cuvinte cabalistice: *Mane, techel, fares*.

Cînd vorbeștĭ de Cesar, imediat îțĭ aducĭ aminte de: *Veni, vidi, vici*.

Cînd vorbeștĭ de revoluția franceză, nu se poate să nu-țĭ apară înainte cele treĭ cuvinte carĭ aŭ fost înscrise pe steagul revoluționar: *libertate, egalitate, fraternitate*.

Se putea oare ca regimul colectivist, care este și el pentru țara noastră un eveniment important, să nu-șĭ aĭbă cele treĭ cuvinte carĭ să-l caracterize și să fie nedespărțite de el în cursul veacurilor? De sigur că nu.

Regimul colectivist șĭ-a asigurat aceste treĭ cuvinte maĭ repede de cît Cesar victoria din Galia. Ele sînt:

Misiĭ, comisiĭ, comision.

Pst.

BULETIN ATMOSFERIC

București, 25 Sept., 12 ore ziua.

Inălțimea barometrică la	0°.758.6
Temperatura aeruluĭ.	C° 21°.
Vîntul, slab de la NE	
Starea ceruluĭ: noros	
Temperatura maximă de erĭ . . .	29
minimă de azĭ . . .	13°

Temperatura a variat la noĭ între 30° și 7°.

Erĭ timp frumos, astă-zĭ dimineață, ceață groasă la București, Galațĭ, Brăila, Constanța și alte localitățĭ. In nordul Moldoveĭ și în cîte-va localitățĭ de munte din Muntenia, a plouat în mică cantitate. Barometrul a variat puțin; temperatura a crescut în unele localitățĭ cu un grad.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 24 Septembrie 6 Octombrie 1896

5% Renta r. p. .	103¾	Acț. B. Agricole .	—
5% Renta am. .	101¼	Dacia-Romînia .	—
5% » (92—93)	100	Națională . . .	—
5% » am. . .	100	Patria	—
5% Obl. rur. . .	102½	Construcții . . .	—
Pensiuni	293	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc. .	95½	Londra . .	25.17½, 16½
5% » (1890) .	96¼	Paris . . .	99 92½, 95
5% Fonc. rur. .	92¾	Viena . . .	2.10¼, ½
5% » urb. .	88½	Berlin . .	123.45.40
5% » » .	—	Belgia . .	99.10
5% » Iașĭ	81¾	Scont B. N.	5
5% Obl. [illegible]	—	Avans. p. e	5
[illegible]	—	[illegible] dep.	5 ½

INFORMAȚIUNI

INTERIOARE

Colectiviștiĭ și legea C. F. particulare

Se știe că în 1895, sub guvernul conservator, Camera și Senatul aŭ votat o lege a căilor ferate particulare.

Veniți la putere, colectiviștiĭ aŭ căutat să aĭbă față de această lege aceeaș linie de conduită ca și față de legea minelor.

De și ambele legĭ sînt sancționate, votate și publicate, și prin urmare trebuese puse numaĭ în vigoare, totușĭ guvernul D-luĭ Sturdza nicĭ n'a voit să audă de ele.

*

In ceea-ce privește legea minelor, noĭ am vorbit la timp despre intențiile și samsarlîcul D-luĭ Sturdza.

E vorba de oare-carĭ modificărĭ pe icĭ pe colo, carĭ se vor face legeĭ ne-apărat la toamnă, modificărĭ cerute de rege și carĭ îl privesc maĭ mult personal.

Din această cauză, toțĭ proprietariĭ de mine carĭ aŭ cerut și cer autorizațiĭ guvernuluĭ pentru a-șĭ începe exploatarea minelor aŭ fost și sînt refuzațĭ, ĭar aceĭ liberalĭ, chĭar membriĭ aĭ parlamentuluĭ de carĭ D. Sturdza are atita nevoĭe, sînt amînațĭ din timp în timp și purtațĭ cu vorba,—primul minisru exploatîndu-le nevoĭa maĭ mult de cît eĭ ar dori să-șĭ exploateze minele.

*

Cererile pentru autorizarea de a deschide liniĭ ferate de interes local aŭ aceleașĭ rezultate.

In zadar aŭ bătut scările deputațĭ, senatorĭ și diferițĭ proprietarĭ amicĭ aĭ guvernuluĭ, căcĭ cererile lor aŭ fost puse la dosar, ĭar lor li s'a dat răspunsurĭ carĭ ĭ-a nemulțumit adînc.

Aceste nemulțumirĭ aŭ devenit astă-zĭ generale, și guvernul care credea că va putea să se servească și de această lege ca mijloc de a-șĭ ține tovarășiĭ aproape, se simte foarte încurcat, neștiind acuma cum să-ĭ împace.

*

Deja în consiliile ținute, miniștriĭ aŭ discutat ce trebuĭe să facă față cu cererile numeroase ce se fac pentru deschiderĭ de căĭ ferate de interes local.

Miniștriĭ n'aŭ putut lua nicĭ o hotărîre, sub pretext că această lege e în strînsă legătură cu legea minelor.

D. Sturdza însă, le promite solicitatorilor că are în vedere cererile lor și că va căuta să-ĭ servească cît de curînd,—recomandîndu-le în acest scop răbdare,

Adevărul e că guvernul liberal în ce privește aceste legĭ pe carĭ le-a combătut în opoziție, numaĭ de... opoziție, recunoaște marea utilitate a lor și așteaptă să maĭ treacă timp pînă le va pune în aplicare, crezînd prin acesta că ĭ se vor maĭ uita păcatele.

Dud.

Bustul generaluluĭ Cernat va fi așezat pe pĭedestalul ridicat în fața corpuluĭ II de armată, din strada Știrbey-Vodă, unde conservatoriĭ hotărîseră să-l pună pe al generaluluĭ Florescu.

Colectiviștiĭ aŭ făcut și din lucrul acesta politică și vor pune bustul generaluluĭ Florescu în grădina Cișmegiŭ.

Intrunirea pe care dezidența vrea s'o țină la 29 Sept. în Capitală, pentru constituirea unuĭ club și alcătuirea programu-

---

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL"

73

PRIMEJDIE DE MOARTE

XLIV

Ținta luĭ Kavanagh

De-altmintrelea nicĭ nu era cu putință ca bătrînul colonel să mă poată vedea la o așa de mare distanță, saŭ, văzîndu-mă, să poată ști cine sînt.

O tînără fată,—adăpostită de o umbrelă și urmată de un om în care recunoscuĭ imediat pe Kavanagh cu talia-ĭ înaltă și cu costumu-ĭ elegant,—apăru.

Amîndouĭ traversară grădina pentru a ajunge pe Taras și pe colonel.

Cîte-va minute maĭ tîrziŭ, îĭ văzuĭ dispărînd în aleia din apropiere.

De și umbrela îĭ ascundea fața, am ghicit că tînăra pe care o urma Bary Kavanagh e Judita.

Aruncaĭ departe orĭ-ce sentiment de gelozie și încordaĭ puterea de atenție asupra prietenuluĭ meŭ, pe care nu mă maĭ săturam privindu-l.

Mama Lucas aduse o tavă cu liquer și niște țigărĭ.

Rîsul eĭ nervos se auzĭa pînă la mine.

Observam pînă și cele maĭ micĭ mișcărĭ, cînd un zgomot de vocĭ mă făcu să ĭes din reveria în care căzusem, și zăriĭ aproape de mine, printre frunziș, umbrela roșie care maĭ adineaurĭ era în grădină.

Judita și Kavanagh o porniseră prin pădure.

Mă ridicaĭ fără zgomt și cercaĭ să caut o ascunzătoare, ne știind pe ce drum s'apuc ca să nu mă vadă.

In marginea aleieĭ zăriĭ o groapă, acoperită de ramurĭ și crengĭ uscate: mă ascunseĭ în ea, socotindu-mă la adăpost.

De-alt-fel, era prea puțin probabil că le va scăpăra prin creier ideia de a scormoni în ascunzătoarea mea.

Incetaseră de-a vorbi, dar le auzĭam pașiĭ apropiindu-se, căcĭ de văzut nu puteam vedea nimic.

De-o dată, foarte aproape de mine, vocea luĭ Kavanagh izbucni cu admirațiune:

— Ce înfățișare splendidă!

— Asta-ĭ plimbarea mea favorită.

Cînd e frumos, venim și ne odihnim aicĭ, răspunse Judita.

— Ideĭa e excelentă. Să ne odihnim și noĭ puțin.

După cîte-va momente, Kavanagh reluă:

— Cît de bine se vede d'aicĭ Grangele; văd de asemenea pe tatăl tăŭ și pe Taras.

— Sărmanul meŭ tată! Chiar de la o ast-fel de distanță poțĭ cunoaște cît de mult s'a schimbat!

Era așa de drept maĭ nainte!

— Munca de bĭuroŭ e omorîtoare; el stă într'una încovoĭat pe registre.

Asta e prea mult pentru un om de vîrsta luĭ.

Și pentru ce atîta muncă?

Un băĭat l-ar înlocui cu succes pentru cincĭ-spre-zece schilingĭ pe săptămînă.

— Heĭ!... așa e; dar...

— Comptabilul nostru, un imbecil, ĭ-a dat să înțeleagă că rolul săŭ în afacerĭ e aproape... zero.

Odată ce știe asta, nu trebuĭe multă stăruință pentru a consimți să se retragă.

— Dar nu poate face acest pas, pentru că n'are nimic.

— Ar putea să aĭbă tot ce-ĭ trebuĭe.

— Te gîndeștĭ la generozitatea luĭ Taras?

— Nu, cunosc prea bine pe tatăl d-tale ca să pot ști că el nu primește nicĭ de la mine nicĭ de la Taras nimic care să semene cu o caritate deghizată.

Numaĭ de la fica sa ar putea primi orĭ-ce, căcĭ orĭ-cît ĭ-ar da o copilă, tot nu poate plăti ceea ce a făcut el pentru dînsa.

— Anul trecut, — făcu Juditha, — în timpul nenorocirilor noastre, am dat toate economiile mele pentru a achita niște datoriĭ d'ale caseĭ.

De-atuncĭ a trecut cîtă-va vreme; eŭ sînt bine actualmente, Taras îmĭ dă maĭ mult de cît îmĭ trebuĭe; dar cum aș putea eŭ zmulge pe tatăl meŭ din afacerĭ, cînd viitorul îmĭ este încă nesigur, cînd, poate, va veni un timp cînd nu va avea cu ce să se hrănească?

— Viitorul D-tale poate fi asigurat.

Iți stă în putere să-ĭ oferĭ o locuință tot așa de frumoasă ca și Grangele, o locuință unde veĭ putea să-l îngrijeștĭ tot așa de bine cum îngrijeștĭ astă-zĭ pe Taras.

— Eŭ! Și cum? murmură Juditha uimită.

Imediat ea strigă, ca și cum ar fi protestat:

— Domnule Kavanagh!

— Nu, nu-țĭ pot lăsa mîna pînă ce nu mă veĭ asculta, pînă ce nu voiŭ ști dacă îmĭ rămîne vre-o speranță,— răspunse el cu o voce înecată, dar în care se vedea o energĭe plină de pasiune.

E timpul să-țĭ vorbesc; am păstrat tăcerea atît cît am putut, ascunzîndu-mĭ sentimentele cu un curaj extra-ordinar... dar acum.., acum trebuĭe să-țĭ spun, Judita, că te ĭubesc!

Te ĭubesc de un an... te ĭubesc din ziua în care te-am văzut.

Pînă cînd Georges Gordon nu disprețuise acest tezaur pe care inima sa vulgară îl socotea fără valoare, eŭ mă mulțumiam să te ĭubesc în tăcere. De la plecarea luĭ însă, mĭ-am pus toate speranțele în visul de a te avea de soție.

Inteleseĭ!..

Acesta era motivul secret în zadar căutat de noĭ... un motiv maĭ puternic ca avariția, maĭ puternic chĭar de cît ura...

Răpirea logodniceĭ luĭ Gordon,—ĭată pentru ce am fost noĭ ridicațĭ și trimișĭ în Siberia.

— Nu pot să mă căsătoresc! răspunse Judita a căreĭa voce trăda o violentă agitare.

— Această ideĭe s'ar maĭ fi potrivit atuncĭ cînd infidelitatea luĭ Georges Gordon era încă proaspătă în memoria d-tale.

Dacă Gordon ar fi murit, și ar fi murit credincĭos făgăduelilor sale, aș fi înțeles că amintirea luĭ e o barieră între noĭ, și aș fi respectat văduvia inimeĭ d-tale!

Dar numeroasele sale probe de preferință pentru o creĭatură nedemnă, cum și faptul că te-a trădat într'un mod din cele maĭ rușinoase, cred că aŭ stins în sufletul d-tale orĭ ce scînteĭe de dragoste pentru el.

— Nu te înțeleg de loc.

— Mă voiŭ explica.

Sînt gelos de Taras.

Această gelozĭe datează de la sosirea d-tale aicĭ, și s'a mărit așa de strașnic, în cît n'o maĭ pot ascunde.

Trebuĭe să vorbesc și să fac să înceteze această furtună care îmĭ omoară inima.

Vitriolul ce i s'a aruncat în ochĭ nu e nimic pe lîngă veninul ce-mĭ arde sufletul și-mĭ orbește rațiunea, cînd îl văd atingîndu-țĭ mîna.

— Domnule Kavanagh!

— Nu, nu, mă veĭ asculta pînă la sfîrșit, căcĭ aceasta o veĭ face, poate, pentru cea din urmă oară.

D-ta eștĭ totul pentru Taras; nu-l părăseștĭ nicĭ o dată, nu te desparțĭ de dînsul în nicĭ o clipă.

El te ĭubește, și d-ta științĭ bine aceasta!

(Va urma)

luĭ de luptă, a dat de gîndit puţin guvernuluĭ, de oare cę ę vorba de delegaţiĭ din provincie.

Pentru a împiedica venirea delegaţilor, se zice că guvernul a pus în cunoştinţă pe toţĭ prefecţiĭ şi cu deosebire pe aceĭ din localităţile pe unde dizidenta are maĭ multe forţe, ca să împiedice la timp propaganda pentru ceĭ dispuşĭ de a veni la Bucureştĭ.

De cîţĭ-va anĭ s'aŭ strîns într'una banĭ pentru ridicarea uneĭ statuĭ D-ruluĭ Davila.

Am dori să ştim ce s'a făcut cu baniĭ aceştia şi cînd are de gînd să se ridice statuia, căcĭ după cum aflăm, suma adunată e de peste 18.000 leĭ.

Cerem un răspuns comitetuluĭ însărcinat cu strîngerea banilor.

Consiliul comunal al Craĭoveĭ a votat suma de 500 leĭ, pentru a se veni în ajutorul incendiaţilor din Alexandria.

Se dă ca fapt sigur că marina noastră va fi mărită cu două încrucişătoare.

Chestiunea se studiază la ministerul de războiŭ şi va fi adusă discuţieĭ consiliuluĭ de miniştri.

Ele vor costa minimum două milioane.

Distribuitorul tutunurilor din plaiul Buzăŭ, anume Max Grümberg, a fost atacat zilele trecute în mijlocul păduriĭ Ciuta-Vipereştĭ de către o bandă de tîlharĭ.

Eĭ aŭ descărcat focurĭ de revolver asupra căruţeĭ, carĭ s'a resturnat într'un şanţ.

Tîlhariĭ î-aŭ luat suma de 4,400 leĭ pe carĭ îĭ avea cu el şi apoĭ î-aŭ dat drumul.

Regele, printr'un ordin de zi, mulţumeşte trupelor carĭ aŭ defilat înaintea împăratuluĭ Frantz-Iosef.

D. Gr. Dianu, directorul general al penitenciarelor, constatînd serioase neregularităţĭ la penitenciarul central din Iaşĭ, a hotărît să facă o remaniare în personalul aceluĭ penitenciar.

In acelaşĭ timp D-sa s'a înţeles cu D. prefect de Iaşĭ, ca să se ia măsurile necesare pentru clădirea unuĭ local noŭ de penitenciar.

Aseară consiliul comunal al Capitaleĭ a ţinut şedinţă.

Plecarea italienilor

Cea maĭ mare parte dintre oaspeţiĭ noştri aŭ părăsit ţara.

D. Gobat a plecat de cîte-va zile. Alaltă-erĭ aŭ plecat prin Vîrciorova D-nul şi D-ra Pandolfi, carĭ aŭ stat 48 de ore la Sinaia, fiind oaspeţiĭ D-luĭ V. A. Urechiă.

Erĭ aŭ plecat ceĭ maĭ mulţĭ pe la Vîrciorova.

*

Părăsind ţara, aceştia din urmă aŭ delegat pe D-niĭ Nocito şi Ceruţţi ca să mulţumească pentru primirea ce li s'a făcut în Romînia.

D-lor aŭ adresat următoarea telegramă D-luĭ D. A. Sturdza, preşedintele consiliuluĭ:

«Membriĭ parlamentuluĭ italian, carĭ avură fericirea, zilele acestea a fi oaspeţiĭ romînilor, fură pretutindenea primiţĭ cu cea maĭ mare cordialitate şi splendoare. Serbările nesfîrşite din partea guvernuluĭ, a comunelor, regieĭ şi cetăţenilor, ca demonstraţie de simpatie pentru naţiunea italiană, ne-aŭ mişcat adînc. Părăsind pămîntul Romînieĭ, exprimăm exceleriţeĭ voastre recunoştinţa noastră neperitoare.»

*

Tot cam în acelaş sens aŭ fost trimise telegrame de mulţumire, de către D-niĭ Nocito şi Cerutti şi D-lor P. S. Aurelian, preşedintele Camereĭ, şi V. A. Urechiă, membru în comitetul asociaţiuneĭ interparlamentare pentru arbitragiŭ şi pace.

*

Cîţĭ-va dintre deputaţiĭ italienĭ se află la Constantinopole însoţiţĭ de doĭ ziarişti străinĭ şi de D. Antipa. D-lor se vor întoarce poĭmîne în Bucureştĭ şi de acĭ vor pleca imediat prin Predeal în Italia.

Rep.

D'ALE ARMATEI

Ziarele guvernamantale ne aduc următoarele ştirĭ asupra formăreĭ batalioanelor de miliţie:

Batalioanele de miliţienĭ carĭ vor fi chemaţĭ a face instrucţie de la 1—10 Octombrie, vor fi compuse din 500 de oamenĭ, adică 125 de companie, din contingentul 1884, împlinindu-se lipsurile pînă la 500 oamenĭ din contingentul 1885.

Pentru instrucţia lor se vor detaşa ofiţerĭ din regimentele în activitate.

Cu această ocazie, maĭ putem da următoarele amănunte:

Ministerul de războiŭ a luat deciziunea de a forma batalioane de miliţienĭ cu efectiv de războiŭ, adică 281 oamenĭ de companie, 1124 de batalion. Aceste batalioane se vor alipi regimentelor şi vor forma al patrulea batalion, regimentele de infanterie compunîndu-se azĭ numaĭ din treĭ batalioane.

Pentru acest scop s'aŭ şi lansat ordonanţe prin carĭ miliţieniĭ se avizează a se prezinta nu numaĭ în urma unuĭ ordin de chiemare, ci şi cînd vor auzi alarmă saŭ trîmbiţare.

Sîmbătă s'a făcut la Craĭova defilarea trupelor corpuluĭ I de armată pe platoul Obedeanu. Trupele eraŭ concentrate pentru manevre. Defilarea s'a făcut înaintea generaluluĭ Berendeĭ.

Duminecă, trupele aŭ fost desconcentrate.

Regimentul 5 de roşiorĭ din Craiova a fost mutat la Botoşanĭ.

Din această cauză n'a maĭ făcut manevre parţiale la Filiaşĭ, ci numaĭ cîte-va marşurĭ militare prin satele din apropierea Craiovei.

Examenul de maior va începe la 5 Octombrie. D. general Năsturel va prezida comisiunea examinatoare.

D. colonel Fălcoianu 'şĭ-a înaint pe ziua de 1 Octombrie demisia din armată.

Ministrul de războiŭ î-a respins demisia în urma cerereĭ generaluluĭ Berendeĭ.

EXTERNE

Din o mie de armenĭ carĭ aŭ fost expulzaţĭ din Constantinopol, aŭ ajuns la Erzerum numaĭ vre-o două sute, iar restul de opt sute aŭ murit de foame pe drum.

Aceştĭ armenĭ aŭ călătorit, o lună, de la Constantinopol, pînă la Erzerum în care timp nu aŭ primit de mîncare de cît o pîine de o jum. kilo.

Oficioasele germane publică ştirea că s'ar fi desfăcut logodna mareluĭ duce Sergie Michailovicĭ cu prinţesa Maria a Greciei.

După cum se ştie, această logodnă a fost o surpriză pentru toată lumea, de oare-ce prinţesa Maria era aproape ca logodită cu regele Alexandru al Serbieĭ.

ECOURI

Nĭ se anunţă din Craiova, că în cursul săptămîneĭ viitoare, meritoasa publicaţie *Biblioteca de popularizare* din editura Samitca, va relua cu regularitate apariţiunea eĭ şi primul volum ce va apare va fi; *No. 27, Schiţe din California* de celebrul scriitor american *Bret Harte*. Din multele opere literare scrise de *Bret-Harte*, **Schiţele din California** sînt cele maĭ originale şi cele maĭ de valoare.

In No. 28, care va urma imediat, cunoscuţiĭ editorĭ vor reîncepe publicarea de opere originale naţionale, începînd cu nişte admirabile nuvele ale regretatuluĭ poet şi prozator Traian Demetrescu.

După apariţiunea acestor 2 numere, ne vom face plăcerea a reveni asupra lor.

D-niĭ editorĭ Samitca maĭ prepară şi alte publicaţiunĭ însemnate pentru toamna aceasta.

Revoluţia in Macedonia

CONSTANTINOPOL, 24 Septembrie.—După ştirile primite la Poartă, o bandă de 60 de oamenĭ aŭ trecut alaltă-erĭ graniţa Macedonieĭ lîngă Grevaux, aŭ prădat un sat şi aŭ luat cu eĭ ca zălog pe maĭ mulţĭ locuitorĭ. Această bandă este urmărită cu activitate. Toate celel'alte ştirĭ privitoare la bandele din Macedonia sînt falşe saŭ exagerate.

EDITIA III

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

Ancheta din Iaşĭ

Ancheta pe care D-niĭ Gr. Giani, inspector administrativ, şi V. Gheorghian, prefect, o fac la primăria Iaşĭ, continuă şi descoperă necontenit colosale neregularităţĭ.

O maĭ destrăbălată administraţie nu-şĭ poate închipui cine-va. Am vorbit erĭ de modul cum s'a dat în întreprindere furnitura mobilieruluĭ teatruluĭ, azĭ publicăm după ziarul local, ştirile relative la furnizarea obiectelor de rechizită.

*

Sînt intr'adevăr condamnabiliĭ aceĭ carĭ conduc administraţia comunală a Iaşuluĭ. S'aŭ făcut sacrificiĭ enorme, pentru ca să se doteze Iaşul cu un teatru admirabil. Şi aceasta s'a făcut maĭ mult ca atenţiune pentru Iaşĭ, a doua Capitală a ţăreĭ. Şi e o crimă să se risipească cu atita uşurinţă baniĭ publicĭ.

*

S'a dovedit cu actele dosaruluĭ, cum în contra păreriĭ speciale a comitetuluĭ teatral, s'aŭ adjudecat rechizitile teatruluĭ, cu preţurile oferite de casa Finke, **fără a se chiema în licitaţie diferite case streine, speciale în această materie, carĭ să aducă fotografiĭ, mustre, preţurĭ curente cel puţin, care să poată servi ca punct de comparaţie, între preţurile oferite de casa Finke şi preţurile reale din comerciŭ al acestor obiecte.**

*

Oferta D-lor Finke şi Ostapovicĭ şi **astă-zi e încă necusută la dosar.** In ea se înşiră o sumă de pendule, candelabre, lustre, vase, diademe pentru scenă, diferite rechizite, **fără a spune măcar natura obiectelor cumpărate; fără a desemna cîtuşĭ de puţin dimensiunile lor, metalul din care vor fi făcute, de bronz, plumb, fier, etc.**

Pe această ofertă de glumă, stă scris cu creionul „en papier Mache". Membriĭ comisiuneĭ de anchetă aŭ fost literalmente stupefiaţĭ.

*

O singură casă din Paris **Casa Hallé,** răspunse la apelul publicaţieĭ şi trimise încă de la 16 Maĭ un preţ curent al săŭ.

Comparaţia între preţurile Caseĭ Hallé şi preţurile aprobate asupra Caseĭ Finke sînt uimitoare:

Să dăm cîte-va exemple:

Casa Hallé oferă **pendule** Louis XV cu preţul de **20—60** leĭ bucata, după bogăţia modeluluĭ, **Casa Finke** primeşte **75 leĭ** de pendulă, **fără a spune cum va fi făcută.**

Pentru pendule Louis XVI, **Casa Hallé** cere de la 16—30 leĭ bucata după bogăţia modeluluĭ, iar Casa Finke **75 leĭ.**

Păreche vaşurĭ	**Casa Halle**	**30**	**fr.**
„ „	„ **Finke**	**60**	„
Candelabre	**Casa Halle**	**30**	„
„	„ **Finke**	**100**	„
Lustrul	**Casa Halle**	**50**	„
„	„ **Finke**	**160**	„
Puĭ friptĭ de carton	**Casa Halle** buc.	**8**	**f.**
„ „ „ „	„ **Finke**	„ **16**	„
Fasan de carton	**Casa Halle**	„ **8**	„
„ „ „	„ **Finke**	„ **16**	„
Homard „	„ **Halle**	„ **8**	„
„ „	„ **Finke**	„ **16**	„

Intr'un cuvînt toate obiectele îndoit şi întreit de preţ şi cu toate aceste administraţia comunală adjudeca asupra Caseĭ Finke.

Epidemiile scarlatina şi anghina carĭ aŭ bîntuit oraşul Botoşanĭ, sînt în descreştere.

Toate şcolile se vor deschide la 1 Octombre.

Cunoscuţiĭ escrocĭ din Botoşanĭ, anume Kirşen tatăl şi fiul săŭ D-rul Kirşen, aŭ fost extrădaţĭ, Duminică, Germanieĭ.

Inaugurarea portuluĭ Constanţa se va face la 5 saŭ 6 Octombrie.

Regele va veni în Bucureştĭ unde va sta o zi şi apoĭ, împreună cu miniştriĭ şi suita sa, va pleca la Constanţa.

Constantin Popa, jandarm rural din comuna Rotăpăneştĭ, jud. Iaşĭ, a împuşcat pe un ţăran anume Vasile Rulat care'l insultase.

D. Tătăranu, prefect de R-Sărat, se află în Capitală.

D-sa a avut astă-zi o convorbire cu D. Stolojan, în privinţa situaţieĭ politice de la R-Sărat.

Focul din P.-Neamţ

Astă-noapte a ars cu desăvîrşire fabrica de postav a D-luĭ Juster.

Pagubele se ridică la suma de 560,000 leĭ. Fabrica era asigurată la societatea «Dacia Romînia» pentru suma de 450,000 leĭ.

D-l şi D-na Cristicĭ aŭ venit erĭ de la Sinaia în Capitală.

Impăratul Frantz-Iosef a decorat pe comisarul palatuluĭ regal, Dimitrie Velţ, cu ordinul «Frantz-Iosef» în gradul de cavaler.

Arhiducesa Ghizela, sora împăratuluĭ Frantz-Iosef, va veni în ţară înainte de sosirea regeluĭ Serbieĭ.

Arhiducesa va sta în Bucureştĭ pînă după plecarea regeluĭ Alexandru.

Venirea sa stă în legătură cu oare care alianţă, pe care împăratul Austrieĭ proiectează să o facă cu regele Serbieĭ, dîndu-ĭ în căsătorie o ducesă din familia sa.

Afacerea cămătarilor

Chestia cămătarilor a revenit din noŭ la ordinea zileĭ.

Cămătarul Oxemberg, care se dă drept doctor dentist, a fost chemat la parchet. Acest Oxemberg fusese lăsat la o parte de către pacrhet, din cauză că D. Draganovicĭ, pe care Oxemberg îl despoĭase, era major.

Constatîndu-se acum însă, că, deşi major, D. Drăganovici a fost înşelat de către Oxemberg care î-a dat **treĭ miĭ de leĭ şi a luat poliţe în valoare de peste cincĭ-spre-zece miĭ,** ceea-ce constitue o excrocherie, Oxemberg a fost chemat la parchet spre a răspunde la aceste încriminărĭ.

Se crede că procurorul va ordona arestarea luĭ Oxemberg, care e cunoscut ca un personagiŭ foarte periculos.

*

Cămătarul Nathan Mendel soseşte astă-seară în Capitală, venind din Braşov, unde a stat ascuns.

Nathan Mendel va fi arestat de la gară.

ECOURI

Sîntem informaţĭ că înscrierile la „Institutul Familia" din str. Italiană 5., sub direcţiunea D-neĭ Alexandrina Pappandoff reautorizat conform nouluĭ regulament cu ordinul No. 7505, se vor primi încă pînă la 1 Octombrie. 475.-5.

A se citi în pagina a patra urmarea foiţeĭ PRIN CRIMA.

La concursul ce s'a ţinut în Capitală pentru ocuparea catedreĭ de *corn* de la Conservatorul din Iaşĭ, a reuşit D. Carol Cirillo.

Societatea pentru încurajarea cailor de rasă din ţară, va da în zilele de 5, şi 13 Octombrie două alergărĭ de caĭ la hipodromul de la Băneasa.

Sîntem informaţĭ că înscrierile la liceul Sf. Gheorghe din Capitală, se vor primi pînă la 25 Septembrie inclusiv, numărul locurilor disponibile fiind aproape complect. 460.—5.

SPECTACOLE

Sala Hugo. Sîmbătă, 28 Septembrie curent, va avea loc un mare concert, urmat de bal, dat de cunoscuta societate muzicală „Lyra Romînă".

Aseară Circul Sidoli şĭ-a reînceput reprezentaţiile. Lume multă şi aleasă;—artiştĭ de prima forţă. Circul va fi un spectacol care va fi căutat pe aceste timpurĭ de lipsă de petrecerĭ în Bucureştĭ.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVĔRUL»

145

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE ȘI SORĂ

X

Convalescența

Salomé și cu mama Chaterina îl cetise, și făcură fel și chip ca Noretta să nu afle, maĭ cu seamă că D-na de Terrenoire, ducîndu-se la otelul de Miraflorés după informațiĭ, căpătase noutățĭ cum nu se poate de rele.

— E de neînțeles, i se spusese, cum D. Fontenay n'a murit.

Pe seară însă, Noretta află despre eveniment.

Fu cuprinsă de o disperare nebună.

Ah! cît de bine vedea Salomé manifestîndu-se în această copilă adorată sentimentele carĭ s'aŭ arătat și la ea odinioară, cînd a crezut pe Mihaĭ mort!..

Incercă s'o liniștească.

— Se va face sănătos, îĭ zicea ea, poțĭ fi sigură.

Se va face sănătos!... Dacă n'a murit din pricina căzătureĭ, însemnează că se va însănătoși.

Prima criză de disperare trecînd, Noretta declară că vrea să vadă pe Maurice.

Salomé se aștepta la aceasta cerere, și noaptea o întrebuință, împreună cu mamă-sa, ca să calmeze pe nenorocita tînără, promițîndu-ĭ că va face totul pentru a obține autorizația de a putea să vadă pe logodnicul săŭ.

— Dar, 'i zicea Salomé, tu nu poțĭ merge ast-fel într'o casă unde noĭ nu sîntem de loc cunoscute.

Voiŭ scrie duceseĭ și îĭ voiŭ cere să te primească, îțĭ făgăduĭesc...

Fiĭ fără teamă... Dormĭ liniștită și vezĭ să nu te îmbolnăveștĭ și tu!...

Și Noretta, încrezătoare, se culcă, supraveghĭată de către amîndouă mamele, carĭ, îngenunchĭate, lîngă pat, se rugaŭ luĭ D-zeŭ ca fiica lor să nu fie expusă crudelor încercărĭ ce aŭ suferit ele.

Somnul Noretteĭ, de și greŭ, plin de tresărirĭ și de frigurĭ, ținu foarte mult, căcĭ se culcase tîrziŭ și tînăra avea o vîrstă cînd «a dormi» este una din cele maĭ imperioase trebuințĭ ale fireĭ.

După cîte-va minute se deșteptă; deja începuse să-șĭ reînoĭască cererile pentru a fi ingăduită să meargă la otelul din strada François I, cînd sosi Imaculata.

Ea nu văzuse nicĭ o dată pe Sabina, dar cînd fu introdusă la această femeĭe tînără, înaltă, subțire, de o distincțiune suverană și de o frumusețĕ superbă, cu toată paliditatea fețeĭ și alterarea trăsăturilor, ducesa simți pe dată o mare și neînvinsă simpatie pentru această creatură măreață, cu ochĭ de copil, niște ochĭ curați, sincerĭ și dreptĭ.

— Doamnă, îĭ zise numaĭ de cît, sînt ducesa de Miraflorès.

Maurice Fontenay, logodnicul fiiceĭ D-voastră, a fost victima unuĭ accident înspăĭmîntător ce s'a petrecut la mine.

— Știŭ, Doamnă, răspuse Salomé, în prada unuĭ chin extra-ordinar.

Cum îĭ maĭ merge?

Dacă aĭ ști în ce disperare sîntem de cînd am aflat despre acest eveniment!...

— A fost la o depărtare de două degete de moarte, rosti ducesa.

Dar astă-zĭ, de vre-o cîte-va ore, e afară din primejdie.

Unul din cele d'întîĭ cuvinte ce a pronunțat a fost numele logodniceĭ sale, Domnișoara Noretta.

Ar voi s'o vadă; cere aceasta cu o stăruință ne asemuită.

Și cum ĭubirea, ĭubirea bine-cuvîntată ce leagă pe aceștĭ doĭ copiĭ nu poate fi de cît salutară bolnavuluĭ meŭ, am venit să te rog, Doamnă, să-mĭ încredințezĭ pe Domnișoara pentru cît-va timp.

Mariĭ ochĭ de safir aĭ Imaculateĭ, timbrul strein al voceĭ sale, pronunțarea încurcată a unor silabe, farmecul și sinceritatea ce izvoraŭ din figura eĭ, toate astea robiră într'o clipă pe Sabina.

— Oh! Doamnă, cît vă sînt de recunoscătoare! zise ea.

Sărmana mea Noretta n'a aflat din fericire de cît erĭ pe seară catastrofa, și dac'aĭ ști în ce stare e d'atuncĭ!

Am petrecut, eŭ și mamă-mea, o noapte chinuitoare, îngrijind-o!...

A trebuit să-ĭ făgăduim că astă-zĭ de dimineață vom căuta să cîștigăm autorizația ca ea să-șĭ vadă logodnicul...

Și ĭată că D-ta viĭ să ne propuĭ ceea-ce ea dorea atît de mult!...

— Oh! fiĭ de o mie de orĭ bine-cuvîntată!... căcĭ aĭ făcut un mare bine ficeĭ mele.

Lacrimĭ fĭerbințĭ acoperiră obrajiĭ Salomeeĭ, și cu expresiunea peternică a ĭubireĭ de mamă și a recunoștințeĭ, ea deveni așa de frumoasă, în cît ducesa, mișcată, îĭ întinse mîna și îĭ zise:

— Cred că veĭ însoți pe fica D-tale, nu-ĭ așa, Doamnă?

Trăsura mea e în stradă, și putem porni tus-trele o-dată.

— De sigur; nu cer nimic maĭ bun alt-ceva și vă mulțumesc din tot sufletul.

Ea se ridică și se îndreptă către ușă, zicînd:

— Mă duc să ĭaŭ pe Noretta.

O veĭ consola, nu-ĭ așa?

Te rog, liniștește-o; spune-ĭ că Maurice a scăpat!

— Da, da, n'avea frică!...

Dupe cîte-va secunde, se auzi un țipăt în odaĭa de-alăturĭ, și pe dată ușa se deschise cu zgomot; Noretta năvăli în micul salon unde aștepta ducesa, zicînd:

— O, Doamnă, Doamnă! E adevărat că Maurice a scăpat de primejdie? Nu cum-va mama mă înșeală pentru a-mĭ micșora deznădejdea?...

— E adevărat, scumpa mea mititică, răspunse ducesa fixînd asupră-ĭ frumoșiĭ săĭ ochĭ marĭ, în carĭ se citea o extra-ordinară dragoste.

Noretta, în acest moment, se azvîrli de gîtul Imaculateĭ și o acoperi de sărutărĭ și lacrimĭ.

— D-ta de sigur l-aĭ îngrijit, D-ta l-aĭ salvat!... Oh! mulțumesc, mulțumesc, bolborosi ea.

Și o îmbrățișa, o îmbrățișa într'una!...

Imaculata nu putea rosti o vorbă.

Simțind acest corp drăgălaș și subțire tresărind în brațele sale, simțind maĭ ales senzația ce-ĭ dedeaŭ lacrimile calde ale copileĭ, rostogolindu-se de pe fața acesteĭa pe a sa, o emoțiune bizară, ne încercată de multă vreme, o pătrundea și o făcea să se înfioare pînă în măruntaĭe.

Ea nu maĭ era mamă.!..

Și cu toate astea i se părea că această copilă era a eĭ, că îĭ ține inima prin legăturĭ puternice, adîncĭ, intime!...

De sigur, această copilă nu-ĭ era, nu putea să-ĭ fie streină.

— Da, zise ea, Maurice al tăŭ a scăpat, dar e slab, slab!...

Vrea să te vadă.

Primul cuvînt ce a rostit în urma căderiĭ a fost numele tată-săŭ și al tăŭ,.... apoĭ l-a apucat delirul...

Și azĭ dimineață, cînd și-a recăpătat cunoștința, te-a cerut, te-a voit!...

(Va urma)

Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» asortat din noŭ cu caractere de litere e în stare să efectuieze orĭ-ce lucrare atingătoare de această branșă.

Proprietar, CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ „Adevĕruluĭ" Pasagiul Bănceĭ Naționale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann Dresda